

CORPUS CHRISTI

Maó i Ciutadella, 2-3 de juny de 2018

Des de fa set segles l'Església dedica una festa de l'any litúrgic a agrair a Déu el do de l'Eucaristia, venerant el misteri de la seva presència i del seu immens amor. El dia del Corpus Christi ens convida a aprofundir en el do de l'Eucaristia, que és font i cim de la vida cristiana. En aquest any podem fixar-nos en la relació que hi ha entre l'Eucaristia i l'anunci de l'Evangelí.

Durant aquest curs, la nostra Església de Menorca ha estat discernint, amb l'ajuda de l'Esperit de Déu, quins són els accents que hem de posar en la nostra acció pastoral. És sentir comú que la nostra Església ha de créixer com a Església de portes obertes, que surt al carrer a anunciar amb joia la Bona Nova de Jesús. No podem tancar-nos en les sagristies ni en les parets dels temples. Som portadors d'un missatge extraordinari que no podem callar. No podem tancar les portes a ningú, perquè volem ser enmig d'aquesta societat signe d'un Déu que acull a tothom, que camina a cercar l'home, que li sana i purifica les ferides del seu cor.

En aquesta missió d'obrir portes i anunciar a tothom l'Evangelí, l'Eucaristia és impuls, sosteniment i meta. De l'Eucaristia brota l'evangelització; en l'Eucaristia trobam forces per prosseguir i també desitjam conduir als nostres germans a la taula de l'Eucaristia.

1.- L'EUCARISTIA, IMPULS D'EVANGELITZACIÓ

Si ho pensam bé, l'Eucaristia té una enorme força missionera. No es pot celebrar l'amor de Déu sense sentir-se enviat a proclamar-ho, a transmetre l'esperança i alegria que ens proporciona cada Eucaristia. El record de la mort i resurrecció de Crist ens compromet a anunciar-ho i donar-ne testimoni. Així queda de manifest cada vegada que celebrem el Sopar del Senyor. En efecte, immediatament després de la consagració deim: "Anunciam la vostra mort, confessam la vostra resurrecció".

L'Eucaristia ens fa sortir a cercar els homes per fer-los sebre que Déu no tanca les portes a ningú, que la seva il·lusió és veure a tota la humanitat reunida al voltant de la seva taula. Recordau als deixebles d'Emaús, que una vegada que han descobert el Ressuscitat quan partia el pa, surten corrents a explicar el que ha passat (cf. Lc 24, 35). La trobada amb Crist en l'Eucaristia ens obliga a posar-nos en camí.

L'Eucaristia ens mou, de manera particular, a posar-nos al servei dels més pobres. No és un caprici que el dia del Corpus Christi sigui el dia de la Caritat. L'Eucaristia ens impulsa a sortir als camins i cercar de manera particular als més necessitats.

2.- L'EUCARISTIA, SOSTENIMENT DE LA MISSIÓ

En segon lloc, l'Eucaristia és sosteniment per a la missió, perquè és trobada íntima amb Crist, que s'ofereix com a aliment de la nostra vida.

En el seu camí cap a l'Horeb, el profeta Elies se sent defallir i fins i tot es desitja la mort. L'àngel de Déu li prepara pa cuit, li el desperta i li diu: *"Aixeca't i menja, que el camí és superior a les teves forces"* (1 Re 19,3-11). No podem posar-nos en camí si no ens alimentam amb el pa de vida. El sacerdot, religiós o laic que desitja proclamar Jesucrist necessita alimentar-se contínuament d'aquest pa, perquè el camí és superior a les nostres forces.

Cada Eucaristia és trobada amb la paraula i la presència de Jesucrist. Si vivim l'Eucaristia en profunditat, sortirem renovats de cada celebració. Això requereix estar atents, per escoltar la Paraula, per deixar que Jesús ens parli; i també hem de deixar que el nostre cor s'inflami en la seva presència perquè sigui saciat amb el pa de vida eterna.

3.- L'EUCARISTIA, META DE LA MISSIÓ

L'Eucaristia és, en tercer lloc, la meta de l'evangelització. Déu vol veure la sala plena i convida a tots els homes a seure a la taula del seu Regne, perquè tothom pugui gaudir del sagrament del seu amor. L'objectiu de l'evangelització és posar els homes en comunió íntima amb Crist, asseure'ls a la seva taula perquè celebrin amb nosaltres l'Eucaristia.

Per això es necessari sortir a l'encontre dels homes, a les cruïlles en què es debaten els nostres contemporanis, per convidar-los a participar en una cosa apassionant. Veniu al banquet, perquè hi ha un Déu que s'ha enamorat dels homes. Hem de sortir a les places i els carrers de la ciutat com els criats del Senyor per convidar al banquet festiu (cfr. Lc 24, 31). L'Eucaristia té força per reunir els fills dispersos pel món.

4.- CONCLUSIÓ

Si volem créixer com a Església de portes obertes, que sigui Església acollidora i en sortida, haurem de ser una Església Eucarística. La vivència de l'Eucaristia i també la seva adoració han d'ocupar el centre i ha de ser el cor de cada comunitat cristiana. Si Creixem com Església eucarística, creixerem com a Església missionera.

Quan decau la participació de l'Eucaristia, es debilita la fe i la vida cristiana personal i familiar, es perd la vitalitat missionera de la Diòcesi, decau la capacitat evangelitzadora i transformadora de les nostres comunitats. En canvi, si l'Eucaristia arriba a ser el vertader centre de la nostra vida personal i comunitària, creix al mateix temps la força evangelitzadora de l'Església. Hem del revisar i millorar la qualitat de les

nostres celebracions eucarístiques. Es precís encoratjar a tots, fillets, joves i adults la profunda experiència de fe que produeix la trobada amb el Senyor en l'Eucaristia.

En aquest dia, en finalitzar l'Eucaristia sortirem en processó amb el Senyor Sagramentat i li demanarem que beneeixi cada un dels racons de la nostra ciutat. La resta de dies l'any qui surt al carrer som nosaltres. Cadascú de nosaltres ha de ser per als altres presència de Crist, sacrament que els transmeti l'amor de Déu cap a ells. La celebració de l'Eucaristia i la seva adoració silenciosa ens donaran la força necessària per ser signes vius de Jesucrist.

CORPUS CHRISTI

Maó i Ciutadella, 2-3 de junio de 2018

Desde hace siete siglos la Iglesia dedica una fiesta del año litúrgico a agradecer a Dios el don de la Eucaristía, venerando el misterio de su presencia y de su inmenso amor. El día del Corpus Christi nos invita a profundizar en el don de la Eucaristía, que es fuente y cumbre de la vida cristiana. En este año podemos fijarnos en la relación que existe entre la Eucaristía y el anuncio del Evangelio.

Durante este curso, nuestra Iglesia de Menorca ha estado discerniendo, con la ayuda del Espíritu de Dios, cuáles son los acentos que debemos poner en nuestra acción pastoral. Es sentir común que nuestra Iglesia tiene que crecer como Iglesia de puertas abiertas, que sale a la calle a anunciar con gozo la Buena Noticia de Jesús. No podemos cerrarnos en las sacristías ni en las paredes de los templos. Somos portadores de un mensaje extraordinario que no podemos callar. No podemos cerrar las puertas a nadie, porque queremos ser en medio de esta sociedad signo de un Dios que acoge a todos, que anda a buscar al hombre, que le sana y restaña las heridas de su corazón.

En esta misión de abrir puertas y anunciar a todos el Evangelio, la Eucaristía es impulso, sostén y meta. De la Eucaristía brota la evangelización; en la Eucaristía encontramos fuerzas para proseguirla; a la mesa de la Eucaristía deseamos conducir a nuestros hermanos.

1.- LA EUCARISTÍA, IMPULSO DE LA EVANGELIZACIÓN

Si lo pensamos bien, la Eucaristía tiene una enorme fuerza misionera. No se puede celebrar el amor de Dios sin sentirse enviado a proclamarlo, a contagiar la esperanza y alegría que nos da cada Eucaristía. El recuerdo de la muerte y resurrección de Cristo nos compromete a anunciarlo y testificarlo. Así lo manifestamos cada vez que celebramos la Cena del Señor. En efecto, inmediatamente después de la consagración decimos: “Anunciamos tu muerte, proclamamos tu resurrección”.

La Eucaristía nos hace salir a buscar al hombre para hacerle saber que Dios no cierra las puertas a nadie, que su ilusión es ver a toda la humanidad reunida en torno a su mesa. Recordad a los discípulos de Emaús, que una vez que han descubierto al Resucitado en la fracción del pan, salen corriendo a contar lo que ha sucedido (cf. Lc 24, 35). El encuentro con Cristo en la Eucaristía nos obliga a ponernos en camino.

La Eucaristía nos mueve, de manera particular, a ponernos al servicio de los más pobres. No es un capricho que el día del Corpus Christi sea el día de la Caridad. La Eucaristía nos impulsa a salir a los caminos y buscar de modo particular a los más necesitados.

2.- LA EUCARISTÍA, SOSTÉN DE LA MISIÓN

En segundo lugar, la Eucaristía es sostén para la misión, porque es encuentro íntimo con Cristo, que se ofrece como alimento de nuestra vida.

En su camino hacia el Horeb, el profeta Elías se siente desfallecer e incluso se desea la muerte. Entonces el ángel de Dios le prepara pan cocido, le despierta y le dice: “levántate y come, que el camino es superior a tus fuerzas” (1 Re 19,3-11). No podemos ponernos en camino si no nos alimentamos con el pan de vida. El sacerdote, religioso o laico que desea proclamar a Jesucristo necesita alimentarse continuamente de este pan, porque el camino es superior a nuestras fuerzas.

Cada Eucaristía es encuentro con la palabra y la presencia de Jesucristo. Si vivimos la Eucaristía en profundidad, salimos renovados de la misma. Esto requiere estar atentos, para escuchar la Palabra, para dejar que Jesús nos hable; y tenemos también que dejar que nuestro corazón arda en su presencia para que sea saciado con el pan de vida eterna.

3.- LA EUCARISTÍA, META DE LA MISIÓN

La Eucaristía es, en tercer lugar, la meta de la evangelización. Dios quiere ver la sala llena e invita a todo hombre a sentarse a la mesa de su Reino, para que todos puedan gozar del sacramento de su amor. El objetivo de la evangelización es poner a los hombres en comunión íntima con Cristo, sentarlos a su mesa para que celebren con nosotros la Eucaristía.

Por eso hay que salir al camino de los hombres, a las encrucijadas en las que se debaten nuestros contemporáneos, para invitarles a participar en algo apasionante. Venid vosotros al banquete, que hay un Dios que se ha enamorado del hombre. Hay que salir a las plazas y las calles de la ciudad como los criados del Señor para invitar al banquete festivo (cfr. Lc 24, 31). La Eucaristía tiene fuerza para reunir a los hijos dispersos por el mundo.

4.- CONCLUSIÓN

Si queremos crecer como Iglesia de puertas abiertas, que sea Iglesia acogedora y en salida, tendremos que ser una Iglesia Eucarística. La vivencia de la Eucaristía y también su adoración deberán ocupar el centro y ser el corazón de cada comunidad cristiana. Crezcamos como Iglesia eucarística para crecer como Iglesia misionera.

Cuando decae la participación de la Eucaristía, se debilita la fe y la vida cristiana personal y familiar, se pierde la vitalidad misionera de la Diócesis, decae la capacidad evangelizadora y transformadora de nuestras comunidades. En cambio, si la Eucaristía llega a ser el verdadero centro de nuestra vida personal y comunitaria, crece la fuerza evangelizadora de la Iglesia. Es necesario revisar y mejorar la calidad de nuestras celebraciones eucarísticas. Es preciso alentar en todos, niños jóvenes y adultos la honda experiencia de fe que produce el encuentro con el Señor en la Eucaristía.

En este día, al finalizar la Eucaristía saldremos en procesión con el Señor Sacramentado y le pediremos que bendiga cada uno de los rincones de nuestra ciudad. El resto de días el año quien sale a la calle somos nosotros. Cada uno de nosotros debe ser para los demás presencia de Cristo, sacramento que les transmita el amor de Dios hacia ellos. La celebración de la Eucaristía y su adoración silenciosa nos darán la fuerza necesaria para ser signos vivos de Jesucristo.

CORPUS CHRISTI EN CIUTADELLA

Ahir al vespre vam celebrar a la Catedral la Missa Solemne del Corpus Christi, amb l'assistència de tot el clergat de la ciutat. Mos va acompanyar amb els seus cants la Capella Davídica. En l'homilia vaig subratllar la vinculació d'Eucaristia i anunci de l'Evangelí:

“Si volem créixer com a Església de portes obertes, que sigui Església acollidora i en sortida, haurem de ser una Església Eucarística. La vivència de l'Eucaristia i també la seva adoració han d'ocupar el centre i ha de ser el cor de cada comunitat cristiana. Si Creixem com Església eucarística, creixerem com a Església missionera

La Missa va acabar amb la processó eucarística pels carrers de la nostra ciutat. El Santíssim és portat pels Justs. Com és habitual, vam passar per Santa Clara, on es va impartir la benedicció.

Aquest va ésser el meu missatge sobre la processó del Corpus:

“En finalitzar l'Eucaristia sortirem en processó amb el Senyor Sagramentat i li demanarem que beneeixi cada un dels racons de la nostra ciutat. La resta de dies l'any qui surt al carrer som nosaltres. Cadascú de nosaltres ha de ser per als altres presència de Crist, sacrament que els transmeti l'amor de Déu cap a ells. La celebració de l'Eucaristia i la seva adoració silenciosa ens donaran la força necessària per ser signes vius de Jesucrist”

La Missa va acabar amb la processó eucarística pels carrers de la nostra ciutat. El Santíssim és portat pels Justs. Com és habitual, vam passar per Santa Clara, on es va impartir la benedicció.

Aquest va ésser el meu missatge sobre la processó del Corpus:

Sa Missa va acabar amb sa processó **eucarística** pes carrers de sa nostra ciutat. Es Santíssim és duit pes **Justs**. Com és habitual, passam per Santa Clara, on se va impartir sa benedicció.

Est va ésser es meu missatge sobre sa processó des Corpus: